

ԲԱԲԳԸՆ ԱՐԹԵՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ Գալատայի Հայոց Թեմի

Ահաւասիկ պատմութեան մէջ նոր էջ մը կը բացուի իւրաքանչիւրիս դիմաց: Ի՛նչ պիտի գրուի անոր էջերուն մէջ: Ինչպիսի ապրելակերպ, վերաբերում, դէպքեր եւ նոր իրագործումներ պիտի արձանագրուին այնտեղ...

Պէտք է մտահոգուինք այս բոլորին համար, պէ՛տք է վախճանք մեր դիմաց բացուող նոր տարրուան անակնկալներէն, գալիքին համար:

Եթէ քրիստոնէայ ենք, պէտք չունինք մտահոգուելու, որովհետեւ մտահոգուիլը թերահաւատութեան դրսեւորում է: Յիսուս կ'ըսէ. «Մի՛ մտահոգուիք ձեր կեանքին համար, թէ ի՛նչ պիտի ուտէք, եւ ո՛չ ալ ձեր մարմնին համար, թէ ի՛նչ պիտի հագուիք, որովհետեւ կեանքը անելի կարելոր է քան ուտելիքը եւ մարմինը անելի կարելոր է քան հագուստը» (Ղկ 12.22-23):

Չմտահոգուիլ՝ հոգ չընել կեանքին համար, չի՛ նշանակել չծրագրել, ապագային չնայիլ, չաշխատիլ, չստեղծագործել եւ չգոյատեւել: Ճիշտ է, Աստուած կը կերակրէ մարդը, հանապազօրեայ հացը կու տայ անոր, սակայն մարդն ալ պէտք է մտածէ, աշխատի, մշակէ, կառուցէ, ստեղծագործէ եւ գոյատեւէ:

Յիսուս ըսաւ. «Աստուած ձեզ կերակուր եւ հագուստ կու տայ»: Կը հաւատա՞նք Անոր: Ան ըսաւ. «Ինձի եկէք դուք բոլորդ, յոգնածներ եւ բեռնաւորուածներ, եւ ես հանգիստ պիտի տամ ձեզի» (Մտ 11.28): Կը հաւատա՞նք: Տակաւին Ան կ'ըսէ. «Ով որ կը խմէ այն ջուրէն, որ էս կու տամ անոր, յաիտեացն չի ծարաւնար»: Կը հաւատա՞նք: Արդեօք մեր մէջ կը հոսի այդ կենսատու ջուրը, թէ պարզապէս այս բոլորի հանդէպ թերահաւատներ ենք:

Պէտք է շարունակ յուսալ, վստահիլ եւ հաւատալ:

Մարդկային իւրաքանչիւր կեանք Աստուծոյ ամենատես աչքին հսկողութեան տակն է: Աստուած սիրող Հայր է: Ան թոյլ չի տար որ չարութեան մէջ իյնանք, չարը խափանէ մեզ. «Աստուած բարիին համար գործակից կ'ըլլայ անոնց, որոնք կը սիրեն զինք» (Հո 8.28)

Հոգ չընել վաղուան, հագուստ-կապուստի եւ ուտելիքի համար, կը նշանակէ թերահաւատ չըլլալ, այլ վստահիլ եւ հաւատալ ճշմարիտ Աստուծոյ: Մենք ճշմարիտ Աստուծոյ զաւակներն ենք եւ Աստուած մեր բոլորին հայրն է Իր անհուն սիրով, զօրութեամբ եւ իմաստութեամբ գեղուն: Առանց Աստուծոյ գիտութեան, ոչ մէկ ճնճղուկ գետին կ'իյնայ. մեր զլուխէն ամէն մէկ մագ անգամ համրուած է Անոր կողմէ: Հետեւաբար, Աստուած գիտէ մեր բոլոր կարիքները: Աստուած խոստացած է մեր բոլոր կարիքները հոգալ, եթէ մենք փնտռենք զինք ու վստահինք Իրեն:

Հաւատարմութեամբ վստահինք Աստուծոյ սիրոյն: Մի՛րեւնք զինք ամբողջ հոգիով, սրտով, մտքով ու զօրութեամբ: Մէկ խօսքով, մեր նոր կեանքը Քրիստոսի կեանքին պէտք է նմանի:

Ահա՛ թէ ինչո՞ւ իւրաքանչիւր մարդ այսօր հարց պէտք է տայ ինքնիրեն, թէ՛ ո՞ւր է Քրիստոս մեր կեանքին մէջ:

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ԵՐԻՍՏՈՍԷԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՈՒԹԸ ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Եթէ կ'ուզես յաղթահարել անժամանակ վիշտը, երբեք մի՛ տրտմիր որեւէ ժամանակաւոր բանի համար, բայց եթէ քեզ կը խոցեն խօսքով կամ կ'անհանգստացնեն կամ կ'անարգեն, մի՛ տրտմիր, այլ ուրախացի՛ր:

Միայն տրտմիր այն ժամանակ, երբ մեղք կը գործես, սակայն այդ պարագային ալ չափը պահպանէ, որպէսզի յուսահատութեան մէջ չիյնաս ու չկործանուիս:

Եթէ կ'ուզես յաղթահարել վիատությունը, զբաղուի՛ր թէկուզեւ որեւէ կարճատեւ ձեռագործով, կարդա՛ կամ յաճա՛խ աղօթէ:

Եթէ կ'ուզես յաղթահարել փառասիրությունը, մի՛ սիրեր ոչ գովեստները, ոչ մեծարանքները, ոչ լաւ հագուստները: Ընդհակառակը, ուրախացի՛ր, երբ քեզ այպանեն եւ անարգեն սուտ վկայություն տալով քու մասին, դուն քեզ մեղադրէ, որ բոլոր մեղաւորներուն մէջ ամենամեղաւորն ես:

Եփրեմ Ասորի, Շաբ. 2

ՀՈԳԵԻՈՐ

Քրիստոսի Ծննդեան առիթով եկէք մտածենք Աստուծոյ այս գերագոյն նուէրին եւ առհասարակ աստուածային բազմաշնորհ պարգևներուն մասին: Աստուծոյ պարգևները պարզապէս հիմնալի են և հրաշալի: Պահ մը միայն դիտէ՛նք մեր շուրջը, աստուածային այս գեղեցիկ ստեղծագործությունը, անոր ամէն մէկ մասնիկն ու մանրամասնությունները, որտեղ ոչինչ կայ անիմաստ, անկատար եւ աննպատակ: Այս պարգևները ինչքա՛ն առատ ու բազմազան են, որոնք կրնան մեզ հասցնել կատարելութեան, երբ անդրադառնանք եւ կարենանք զանոնք գործածել ինչպէս որ պէտք է: Մանուկ Յիսուսը կատարեալ նուէրն է մարդկութեան Աստուծոյ Խօսքն է, Աստուծոյ Իմաստութիւնը, որ մեզի շնորհուեցաւ Աստուածային ուրախութեամբ, եւ եկէք մեր օրինակով հասկնանք Աստուծոյ ուրախությունը, որ կատարեալ Մեր է:

Մեր հարազատներուն նուէր տալու ամբողջ արարողութեան ընթացքին ինչքա՛ն կ'ուրախանանք զիրենք ուրախացնելու ատեն, երբ այդ նուէրին մէջ մեր սէրը, մեր բարի զգացումները, մեր կապուածությունն ենք տեղադրած. նոյն ձեւով նաեւ Աստուած, որ մեզի ամէն ինչ տալէ ետք, ընծայեց նաեւ ԱՄԵՆԱԹԱՆԿԸ՝ Իր Միրելի Որդին, որպէսզի ով որ Անոր հաւատայ երջանիկ կեանք ունենայ եւ փրկուի: Մեզի կը ժայ ընդունիլ այս նուէրը, իբրև Փրկիչ, մեզ հարստացնող, մեր կեանքը գեղեցկացնող նուէր: Նուէրը մեր կապն ու կապուածությունն է մեր նմաններուն, մեր հարազատներուն: Աստուածային այս նուէրը դարձեալ կապ է եւ կապուածություն Մանուկ Յիսուսի միջոցով կապ եւ կապուածություն Աստուծոյ: Եթէ կարենանք փոքրիկ մասնիկ մը ընդունիլ Յիսուսէն, այն ատեն մեր առջև կը բացուի ճամբան, երթալու եւ հասնելու աստուածային երանութեան: Այս է բեղդեհմեան աստղին բացած ճանապարհը, առաջնորդող լոյսը, մեր կեանքը լուսաւորող շողը:

ՆՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ՀՈԳԵԻՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ԵՐԿՆՔԻ ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՍՏՈՒՄՆԵՐ

Երկնքի կամ Աստուծոյ Արքայութիւն կը կոչուի այն կեանքը, ուր կը թագաւորեն միայն բարին ու կատարեալը, ուր չկան տառապանք ու ցաւ, հիւանդութիւն եւ մահ: Այս Արքայութեան մօտալուտ գալստեան աւետիսով է, որ կը քարոզէր Ս. Յովհաննէս Մկրտիչը, յորդորելով ապաշխարել, անոր արժանանալու համար: Նոյն խօսքերով սկսաւ Իր քարոզը Յիսուս Քրիստոս, երբ վերադարձաւ անապատի փորձութենէն:

Մարդկութիւնը շարունակ կարօտը ունէր Երկնքի Արքայութեան, սակայն Յիսուս Քրիստոսին չհաւատալու եւ չապաշխարելու պատճառով շատերը զուրկ կը մնան անորմէ, որովհետեւ կը փնտռեն այդ կեանքին շուտափոյթ եւ տեսանելի հաստատումը երկրի վրայ, բարեկեցութեան եւ խաղաղութեան տեսքով: Սակայն, եթէ այդ ըլլար ամենակարեւորը, ապա այդ կեանքը կը կոչուէր ոչ թէ երկնքի, այլ երկրի արքայութիւն:

Որպէսզի մարդիկ Երկնքի Արքայութիւնը չփնտռեն տեսանելի կերպով, այլ ճշմարիտ հոգիով, Քրիստոս սորվեցուց. «Երկնքի Արքայութիւնը ձեր ներսն է»:

Երբ մարդ իր ներսը՝ իր սրտին մէջ ապաշխարելով հաշտուի Աստուծոյ հետ, այն ատեն կը լեցուի մեծ խաղաղութեամբ ու երանութեամբ, կը զգայ, որ իր հոգին անմահ է, եւ կը գիտակցի, որ եթէ միշտ պատուիրանապահութեամբ քալէ Աստուծոյ առջեւ, կը ժառանգէ Երկնքի Արքայութիւնը:

ՆԿԿԵՎԱՅՈՒՐ

ՊԱՏՐԱՍՏ ԾՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ

Պատրա՛ստ Ծնունդի համար, ըսաւ տիկինը՝ գոհունակ, Մինչ վերջին փայլը կու տար նուէրներու դէզին: Յետոյ ան նստաւ հանգչելու եւ կարդալու. Ահա շուտով գլուխը ծռեց եւ քնացաւ:

Ձայն մը ահա խօսեցաւ անոր, էրագին մէջ՝ Պատրապտ Ծնունդի համար ինչ ըսել կ'ուզես: Պատրա ստ Ծնունդի համար երբ դեռ անցեալ օր Զէիր ուզեր բարեկամդ ճանչնալ փողոցին մէջ:

Պատրա՛ստ Ծնունդի Համար, երբ սիրտդ դառն է, Թերեւս լաւ կ'ըլլայ, որ Տէրը դատէ. Ինչպէ՛ս Քրիստոս կրնայ գալ եւ բնակիլ Սրտի մը մէջ, որ այդքան անձնասէր ու հպարտ է:

Պատրա՛ստ Ծնունդի Համար, երբ դեռ այսօր Աղքատ մ'եկաւ տունդ, եւ դուն վրնտեցիր, Առանց տալու ժպիտ մ'իսկ, որուն էր կարօտ Քիչ բան էր ուզածը, երբ պէտք չունէիր խնայելու:

Պատրա՛ստ Ծնունդի համար, երբ շատ գործած ես, Բայց ըրիր ինչ որ դուն կ'ուզէիր ընել: Պատրաստ Ծնունդի համար, շրջանակս շատ նեղ է. Իրաւ, Ծնունդի համար դուն բնաւ պատրաստ չես:

Կինը արթնցաւ վախով եւ յուսահատ ճիչով. Որքա՛ն քիչ ծաւ կայ, եւ դեռ ես պատրաստուելու եմ. Ո՛վ հայր, ներէ՛ ինձի, հասկցայ ըսածդ, Պատրաստ ըլլալ կը նշանակէ աւելին, քան մաքրուած տունը:

Այո՛, նուէրներ տալէ եւ ծառէ մ'աւելի, Յիսուսի ուզածը սրբուած սիրտն է, Միրտ մը՝ ազատ դառնութենէ եւ մեղքէ... Ահա, պատրապտ ես Ծնունդի համար, եւ պատրաստ Քրիստոսի համար:

Հրահաստ

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ՍՈՒՐԲ ԹԷՈՂՈՍ ԹԱԳԱԽՈՐ ԵՒ ԵՓԵՍՈՍԻ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԸ

346 թուականին Սպանիա ծնած Թէոդոս ծառայած է հռոմէական բանակին մէջ եւ հասած մինչեւ կայսերական բարձր պաշտօնին: Մեծապէս յայտնի եղած է քաջութեամբ եւ բարբարոսներու դէմ իր մղած ճակատամարտերով: «Մեծ» կոչուած է, որովհետեւ իր կայսրութեան շրջանին ու տարածքին մէջ վերջ դրած է հեթանոսութեան, եւ քրիստոնէութիւնը պետական կրօն հռչակած. անհերքելի աշխատանք տարած է ուղղափառ հաւատքի հաստատման եւ արիոսական աղանդին իսպառ վերացման համար. այս ծիրէն ներս 381-ին Կ. Պոլսոյ մէջ ժողով մը հրաւիրելով, յիշեալ աղանդին վերջակէտը դրաւ եւ ուղղափառութեան յաղթանակը ապահովեց:

Եփեսոսի մանուկները սուրբերու վկայաբանութեան մէջ բացառիկ տեղ կը գրաւեն: Անոնք 7 երիտասարդներ էին, որոնք 249 թուականին կը ծառայէին բանակին մէջ քրիստոնէահալած կայսրի մը օրով: Կայսրը իմանալով անոնց քրիստոնէայ ըլլալը, կը զրկէ զիրենք զինուորական իրենց աստիճաններէն եւ առիթ կու տայ, որ քրիստոնէութիւնը ուրանան: Երիտասարդները կ'որոշեն հաստատ մնալ իրենց հաւատքին մէջ եւ ապաստանիլ քաղաքին մօտ գտնուող լէքան մը քարայրին մէջ: Ժամանակ մը անց, երբ թագաւորը կ'իմանայ այս մասին, հրամայել կու տայ քարերով պատել քարայրին մուտքը, որպէսզի սովամահ դառնան: Աստուծոյ կամքով, երիտասարդները խոր քունի մէջ կը մտնեն մինչեւ 389 թուական (140 տարի), մինչեւ Թէոդոս թագաւորի օրերը, երբ այդ քարայրը ոչխարներու փարախ օգտագործելու համար անոր քարերը կը վերցնեն: Երբ Թէոդոս կ'իմանայ այս մասին, անձամբ կ'երթայ կը հանդիպի անոնց, որոնք եղածները պատմելէ ետք դարձեալ կը ննջեն, սակայն այս անգամ մահուան քունով: Անոնց մահէն ետք, նոյն վայրին վրայ եկեղեցի մը կը կառուցուի:

Գարեգին Վրդ. Շիրազեան
Հոգեւոր Հովիւ
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցոյ

ՆԿԵՆՈՒՄՈՒՍՈՒ

Մարդացած Քրիստոսի մէջ կը բնակի աստուածային բնութեան ամբողջ լիութիւնը: Եւ դուք ձեր կեանքին լիութիւնը գտաք՝ միանալով անոր, որ գլուխն է ոգեղեն աշխարհի բոլոր իշխանութիւններուն ու պետութիւններուն: Կդ (2.9-10)

ԱՂՈՐԹ

Քու աթոռդ, ո՛վ Աստուած, յաւիտենական է. արդարութեամբ կ'իշխես թագաւորութեանդ վրայ: Արդարութիւնը կը սիրես եւ անիրաւութիւնը կ'ատես: Սդ (45.6-7)

MESSAGE DU PRÉLAT

2019 : une nouvelle année

Voici qu'un nouveau chapitre de l'histoire s'ouvre à chacun d'entre nous. Que va s'écrire sur ces pages vierges? De nouvelles manières de vivre, de penser, de se comporter? Des événements, de nouveaux accomplissements?

Faut-il s'inquiéter face à tout cela, avoir peur de cette nouvelle année qui s'ouvre devant nous, de cette nouvelle vie?

Pour les chrétiens, il n'y a rien à s'inquiéter, car l'inquiétude est signe d'une faible foi en Dieu. Jésus a dit: «Ne vous inquiétez pas pour votre vie de ce que vous mangerez, ni pour votre corps de quoi vous serez vêtus. La vie est plus que la nourriture, et le corps plus que le vêtement.» (Luc 12:22-23)

Ne pas s'inquiéter et souffrir d'anxiété ne signifie pourtant pas ignorer l'avenir, les plans, le travail, la création, l'existence. Bien qu'il soit vrai que Dieu nourrit l'homme en lui donnant son pain quotidien, l'homme doit aussi penser, travailler, se cultiver, bâtir, créer et vivre.

Jésus a dit que «Dieu vous donnera la nourriture et le vêtement.» Le croyons-nous? Il a dit : «Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.» (Matthieu 11:28) Y croyons-nous? Il dit encore que «celui qui boira de l'eau que je lui donnerai n'aura jamais soif.» Y croyons-nous? Cette eau vitale coule-t-elle en nous, ou bien ne sommes-nous que des incroyants?

Il faut continuer d'espérer, de croire et de faire confiance à Dieu.

Chaque vie humaine se déroule sous le regard de Dieu. Dieu est ce Père bienveillant qui ne nous laisse pas tomber dans le mal qui veut nous exploiter. «Nous savons encore une chose: Dieu fait tout pour le bien de ceux qui ont de l'amour pour Lui.» (Romains 8:28)

Ne pas s'inquiéter pour demain, pour ce qu'on portera ou pour ce qu'on mangera, signifie de cesser d'être incroyant, mais de croire et faire confiance au véritable Seigneur. Nous sommes les enfants du vrai Seigneur et Il est le père de tous par son amour infini, sa force et sa sagesse. Pas même un moineau tombe sur la terre sans la connaissance de Dieu. Chaque cheveu sur notre tête est compté par Lui. Par conséquent, Dieu connaît toutes nos capacités. Il a promis de prendre soin de tous nos besoins, si nous lui faisons confiance et cherchions sa main.

Choisissons alors de faire confiance à l'amour de Dieu et à sa loyauté. De l'aimer de tout notre esprit, notre cœur, nos pensées et notre force. En somme, notre nouvelle vie doit ressembler à celle de Jésus Christ.

Voilà pourquoi chaque personne doit se demander : où est le Christ dans sa vie?

WESTERN ONES, WESTERN CHURCHES

2019 : A New Year

Thus a new chapter of history will begin for each and every one of us. What will be written on these new pages? What kind of lifestyles, ways of thinking, behaviours, events and new achievements?

Must we worry for all of this? Must we be afraid of what the new year, the new life that lies in front of us?

As Christians, we need not worry, for worrying is a sign of lacking faith in God. Jesus said, "Therefore I tell you, do not worry about your life, what you will eat; or about your body, what you will wear. For life is more than food, and the body more than clothes." (Luke 12:22-23)

Not worrying, not having anxiety about life does not mean we should not plan the future, or that we should not work, create, or shape our existence. Although it is true that God nourishes man by giving him his daily bread, man must also think, work, cultivate, build, create, and live.

Jesus said, "God will give you food and clothes." Do we believe Him? He said, "Come to me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest." (Matthew 11:28) Can we trust Him? Still he said, "Whoever drinks the water I give them will never thirst." Do we believe Him? Does this essential water flow within us, or are we unbelievers?

We must continue to hope, to believe, and to trust God.

Every human life is under the eye of God. God is this benevolent Father who does not let us fall into the evil that wants to take advantage of us. "God works for the good of those who love him, who have been called according to his purpose." (Romans 8:28)

To cease worrying about tomorrow, about clothes and food, means to stop being an unbeliever, and to trust and believe in our true Lord. We are the children of the true Lord and He is our Father, with his boundless love, his strength, and his wisdom. Not even a sparrow falls to the earth without God's knowledge. Every hair on our head has been counted by Him. Thus, God knows all of our needs. He has promised to fulfill them all if we trust and search for Him.

Let us trust then God's love and loyalty. Let us love Him, body, mind, and soul. In brief, our new life must resemble the life of Christ.

This is why every man must ask himself: where is Christ in our life?

Rediscovering the Real Meaning of Christmas
By Daron Halajian

and the real reason for the festive season. As a child, I remember falling for the marketing techniques executed by various toy companies during the holiday season. I remember writing wish lists that seemed to be never-ending. Now as I mature into early adulthood I have a greater appreciation for the sorts of pressures placed upon parents, as society bombards our children with the threat of limitless wants. I am grateful however, that my parents at a young age instilled in me the gift of giving, which led to the future understanding that there will always be those that are less fortunate and more fortunate than you are. I believe that by setting tangible examples, the seeds that are planted at an individual's young age fruition into acts of kindness and virtue in the future. I believe now, more than ever, it is so important to teach our children to find more joy in helping others than satiating our end-less wants. In a generation where social media swarms our minds with materialism and vanity, it is pertinent to simplify our lives, our needs and most certainly our wants and enriching our sense of self-worth by reaffirming our spiritual selves. By stressing the significance of our Christian values, by conducting acts of generosity and kindness, we will not only have enacted the Christian message of disseminating hope, love and faith, but we will have filled our souls with a sense of deeper contentment which no material good can afford us. Let us remember James 1:17. Every good and perfect gift is from above, coming down from the Father of the heavenly lights, who does not change like shifting shadows. Let us get involved with our communities this Christmas season. Let's show our children how to enact deeds of generosity and kindness, and by doing so not only feel a deeper sense of connection with humanity but also with our heavenly Lord, Jesus Christ.

ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՏԱՆԵԿԱՆ

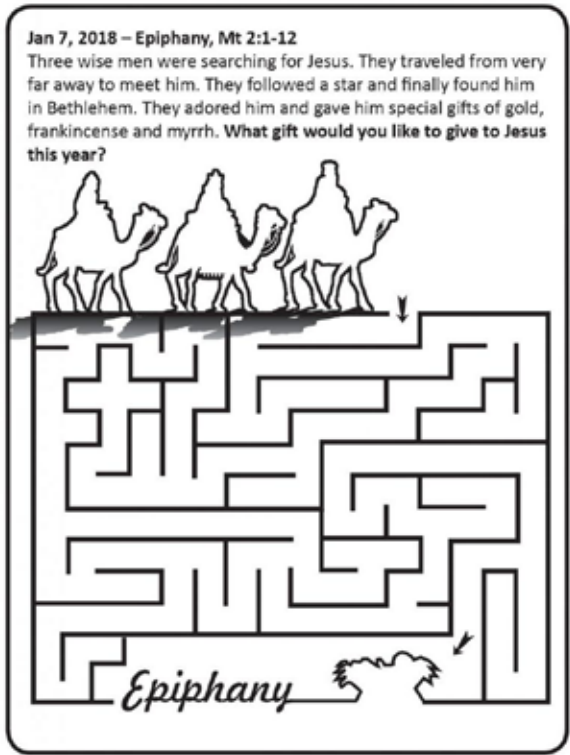

ԱՆՈՆՔ
ԳԻՏԷԻՆ՝
ՈՎ ԷՐ ԱՆ

Գեղեցիկ բան մը պատահեցաւ. երբ Յիսուս մանուկ էր, ցոյց տուաւ թէ Ան Աստուած էր: Մոգերը հեռու երկրէ գալով Անոր երկրպագութիւն ըրին:

Տարօրինակ տեսարան մը եղած ըլլալու է տեսնել այդ մոգերը, որոնք երկար, թանկարժէք հագուստներ հագած, կը խոնարհէին մանուկին առջեւ երկրպագութիւն ընելու: Երբ մենք մանուկ մը տեսնենք, երբեմն կը շոյենք անոր վարդապոյն այտերը կամ կակուղ պզտիկ ձեռքերը. սակայն չենք խոնարհիր, ցուլի ծռելով մինչեւ գետին, եւ պաշտեր այդ մանուկը:

Այդպէս չէ : Միայն պիտի ըլլար այդպէս ընելը: Երբոր մոգերը խոնարհեցան Յիսուսի առջեւ, ըսել ուզեցին՝ մենք միայն մարդ ենք, բայց դուն Աստուած եւ մարդ ես:

ՈՒՄԱՒՈՐԻՉ

ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉԻ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐԸ

Աստուածաշունչի այս գրքերը կը ներկայացնեն Իսրայելի պատմութիւնը Աւետեաց երկիր մտնելէն մինչեւ հռոմէական իշխանութեան դէմ մղուող ազատագրական պայքարը:

Յետու

Այստեղ կը պատմուի Աւետեաց երկիրը գրաւելու, եւ այն մասին, թէ ինչպէս Յետուն գայն բաժնեց 12 մասերու ըստ Իսրայելի 12 ցեղերուն:

Դատաւորներ

Այս գիրքը Յետուի մահէն մինչեւ Սամսոնի ժամանակները ապրած Իսրայելի դատաւորներուն մասին է: Գիրքին մէջ կը յանդիմանուին կռապաշտութեան հակում ցուցաբերած Իսրայելի ցեղերը: Դատաւորները զինուորական առաջնորդներ էին:

Հռութ

Այստեղ նկարագրուած է, թէ ինչպէ՛ս դատաւորներու ժամանակ հրեայ Բոոսը կնութեան առաւ օտարազգի հեթանոսական ծագում ունեցող Հռութը, որ ընդունած էր հրէական օրէնքը եւ ապաւինած ճշմարիտ Աստուծոյ: Անոնց սերունդները եղան Յեսսէն եւ Դաւիթ թագաւորը:

Ա. եւ Բ. Թագաւորութիւններ

Այս երկու գիրքերը նախապէս մէկ գիրք կազմած են: Անոնց հեղինակը կը համարուի Սամուէլ մարգարէն: Գիրքերուն մէջ ներկայացուած է հրեաներուն առաջին թագաւոր Սաուլէն մինչեւ Դաւիթի թագաւորութեան անարտը ինկած ողջ ժամանակաշրջանը:

Գ. եւ Դ. Թագաւորութիւններ

Այս գիրքերն ալ նախապէս կազմած են մէկ գիրք: Կը պատմուի Սողոմոնի, անոր իմաստութեան ու փառքի, Երուսաղէմի տաճարին կառուցման, ինչպէս նաեւ Սողոմոնի մահէն յետոյ տեղի ունեցած երկպառակութեան մասին, որուն հետեւանքով առաջացան երկու առանձին Իսրայելի եւ Յուդայի թագաւորութիւնները, որոնք երկուքն ալ ի վերջոյ կործանուեցան, եւ ողջ ժողովուրդը գերեվարուեցաւ Բաբելոն:

Ա. եւ Բ. Մնացորդներ

Ասոնք ալ նախապէս հանդես են եկած մէկ գիրքով: Կը ներկայացնեն հրեաներուն տարեգրութիւնը բաբելոնեան գերութենէն ազատուելէն յետոյ: Պատմութեան կեդրոնական թեման Երուսաղէմի վերակառուցուած տաճարն է, եւ իրմով վերահաստատուած եւ իրականացուող պաշտամունքը:

Շար. 2

ՅՈՒՆՈՒԱՐ

2019

Երկուշաբթի	Երեքշաբթի	Չորեքշաբթի	Հինգշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ	Կիրակի
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ՀՈԳԵԻՈՐ ԽՕՍՔ

«Աստուած իր Որդին աշխարհ ղրկեց՝ ո՛չ թէ որպէսզի աշխարհը դատապարտէ, այլ որպէսզի աշխարհը փրկէ»: (Յհ. 3:16)

ՃԻՇՏԸ ԳԻՏՆԱՆՔ

ԻՆՉՈՒ՞ ՀՈՂԱԹԱՓ Կ'ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԷՋ

Եկեղեցին Աստուծոյ տունն է, իսկ խորանը Անոր գահը, ներկայութեան վայրը, ուստի վայել չէ, որ դուրսը փողոցներուն մէջ հագուած կօշիկներով, ամէն տեսակի աղտոտութիւններու վրայ կոխկոտելէ յետոյ, եկեղեցի մտնել եւ կեղտոտել Աստուծոյ տունը: Աստուծոյ տան մէջ կանգնիլ կը նշանակէ սուրբ տեղ կանգնիլ, ինչպէս որ Աստուծոյ ձայնը այրող մորենիի մէջէն հրամայեց Մովսէսին հանել կօշիկները, որովհետեւ անոր կանգնած տեղը սուրբ տեղ էր (Ելք 3.5):

Հողաթափ հագնիլը անցեալին մաքրութեան նպատակ ալ ունէր. երբեմն եկեղեցիներուն յատակը ծածկուած կ'ըլլար խսիրներով, կարպետներով կամ գորգերով: Չաղտոտելու համար սուրբ վայրը, հաւատացեալները, եկեղեցոյ մուտքին, իրենց կօշիկները կը հանէին: Տակաւին այս սովորութիւնը կը շարունակուի շարք մը քրիստոնէական եկեղեցիներուն մէջ:

Այս հողաթափը սովորաբար կաշիէ շինուած կ'ըլլայ, բայց բարձրաստիճան եկեղեցականներ կը գործածեն նաեւ թափշէ կամ ասեղնագործ հողաթափներ: Անցեալին սովորութիւն էր, որ ժամարար քահանաները իրենց հողաթափներու մէջի կողմը ասեղնագործել կու տային իժի եւ քարբի (խոշոր թունաւոր օձ) պատկերներ մեկնելով Սաղմոսի այն խօսքէն, թէ «Դուն կը քալես իժերու ու քարբերու վրայով, ոտքով կը կոխկոտես առիւծն ու վիշապը» (Մղ 91.13):

ԺԵՍՆԱ

Շնորհէ՛, Տէ՛ր,
որ իւղասպառ ճրագ մը չըլլամ,
այլ հաւատքիս ամանը
լեցուր օրհնութեանդ իւղով,
որպէսզի երբ գաս -
իսկ դուն ե՛րբ չես գար -
փեսեղբայրներուն
եւ հարսնաքոյրերուն
ու հրաւիրեալներուն հետ բոլոր,
վայելեմ հարսանեկան ուրախութիւնը
յարկին մէջ վերին,
ուր փափկութեան դրախտն է:
Ամէն

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1 - Տարեմուտ - Ամանոր

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 5 - Ճրագալոյց Ս. Ծննդեան

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 6 - Ս. Ծնունդ - Աստուածայայտնութիւն

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 7 - Յիշատակ Մեռելոց

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 13 - Տօն Անուանակոչութեան Յիսուսի Քրիստոսի

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 14 - Տօն Ծննդեան Ս. Յովհաննոս Կարապետի

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 20 - Բարեկենդան Առաջաւորաց

